



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 6. 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Ing. Ladislava Podhorce a JUDr. Aleny Koutné,

takto:

Obžalovaný

J ■■■ P ■■■,

narozený ■■■ v ■■■, trvale bytem ■■■,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v noci z 14. 8. 2019 na 15. 8. 2019, mezi 20.00 hod. a 7.00 hod., v obci ■■■, okr. ■■■, v obývacím pokoji rodinného domu č. p. ■■■, využil toho, že u nich přespávala nezletilá S ■■■ K ■■■, nar. ■■■, jejíž nízký věk jako dědeček její sestry znal, a ve chvíli, kdy spala na rozloženém gauči na levém boku, v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud uchopil její pravou ruku a třel si s ní svůj penis, nezletilá se probudila, ale nedala to na sobě znát, obžalovaný svého jednání po chvíli zanechal a odešel na toaletu,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení dospěl ke skutkovým a právním závěrům uvedeným ve výrokové části rozsudku. Skutkové a právní závěry budou nyní níže rozebrány.
2. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem popřel, že by se dopustil jednání, pro něž je trestně stíhán a pro něž na něj byla podána obžaloba. Uvedl, že nezletilou S████ K██████ (dále bude uváděno jen S████) zná od malička. Její matka E████ K██████ byla provdána za syna obžalovaného a má s ním dceru E████ K██████. Zpočátku jim paní E████ K██████ odmítala své dcery dávat ke styku, vše se ale v poslední době změnilo a obě děti, tj. E████ a S████ k nim začaly jezdit. Jezdily k nim tak 3x až 4 do roka, vždy na pár dnů. Ač pouze E████ byla jejich vlastní vnučkou, nedělali s manželkou mezi nimi žádné rozdíly, ani jednu neupřednostňovali. O vnučky se během návštěv starala spíše manželka obžalovaného paní J████ P██████. Vůči dětem nikdy neuplatňovali tělesné tresty, někdy je museli okřiknout kvůli nepořádku. Děti se mezi sebou hašteřily, obžalovaný uvedl, že S████ přistihl při lhaní během dětské hry. Nikdy však nezaznamenal, že by mu lhala v nějaké jiné podstatnější věci. O sexu se s dětmi nebavili.
3. K věci samotné uvedl, že obě děti u nich byly naposledy na návštěvě v srpnu 2019. Jednoho dne si S████ udělala něco s prstem při hře na trampolíně, když přišel kolem 16,00 či 17,00 hod. z práce domů, S████ prst bolel. Jeho manželka jí na prst dala chladicí gel a následně kolem 18,00 hod. poslala obě děti koukat se na televizi. Kolem 22,00 hod. do obývacího pokoje přišel i obžalovaný s manželkou a jeho manželka rozložila rozkládací pohovku, neboť by se na ni jinak všichni nevešli. S████ ležela na rozkládací části, která je o trochu níž než sedačka, obžalovaný ležel na sedačce. Protože S████ prst bolel, přikládal jí na něj namočený kapesník a za prst ji držel. Manželka na gauči seděla, někdy v noci šla spát. Obžalovaný uvedl, že takto spali celou noc, k ničemu, co tvrdí S████, nedošlo. S████ na sobě měla pyžamo, on měl noční košili a pod ní tepláky. Domnívá se, že S████ navedla jiná osoba, kterou odmítl jmenovat, ale z jeho vyjádření bylo naprosto zřejmé, že tou osobou myslí matku poškozené. Nedokázal však vysvětlit a objasnit, z jakého důvodu by na uvedeném měla zájem.
4. Poškozená S████ byla vyslechnuta v přípravném řízení, videozáznam z jejího výslechu byl při hlavním líčení přehrán. Z něj bylo zjištěno, že poškozená k věci samé uvedla, že při poslední návštěvě u obžalovaného, asi 15. na konci velkých prázdnin si na trampolíně poranila prst, který jí babi (pozn. J████ P██████) ledovala a dala jí ho do obvazu. Večer se dívali na televizi, potom babi chtěla, aby šly se sestrou spát. S████ se ale chtěla ještě dívat na televizi a chtěla spát v obývacího. Babi tedy odvedla sestru, S████ zůstala v obývacího s obžalovaným. Prst jí bolel hodně, na noc jej neměla zavázaný. Usnula, a když se v noci probudila, ležela na levém boku, obžalovaný ležel za ní, košili měl vyhrnutou pod prsa a honil si ho její pravou rukou a držel ji za zápěstí.

Dělala dál, že spí. Uvedla, že penis obžalovaného byl trochu tvrdší, obžalovaný zrychleně dýchal. Pak obžalovaný odešel na záchod, ona si chtěla vzít deku s tím, že si půjde lehnout do pokoje. Deku byla navlhla. Obžalovaný se vrátil, potom šla na záchod ona. Obžalovaný ji zastavil, ptal se, proč šla pryč, přemlouval ji, aby se vrátila, že jde stejně za chvíli do práce. Ona přesto odešla, ráno obžalovaného neviděla, nasnídala se. Dále uvedla, že dříve obžalovaného měla ráda, nyní ho již ráda nemá.

5. K věci byla slyšena manželka obžalovaného J. P. Ta ve své výpovědi popsala, jaký měli s manželem vztah k dětem E. a S., jakož i k jejich matce. Vyjádřila se ke zranění prstu S., jakož i k tomu, jakým způsobem probíhal zejména večer dne 14. 8. 2019. Uvedla, že poškozená S. si stěžovala na zranění prstu, bolel ji a ledovali jej. Následně popsala, co předcházelo tomu, než se S. i obžalovaný přestěhovali z kuchyně do obývacího pokoje. Tam všichni sledovali společně televizi, následně svědkyně odvedla E. do ložnice. S. si toho večera přála, aby se mohla ještě dívat na televizi, proto ji tam nechala. S. ležela na rozložené části pohovky, obžalovaný ležel na pohovce nad ní. Svědkyně se z ložnice po chvíli vrátila a s oběma uvedenými v obývacím pokoji zůstala až cca do půlnoci, kdy šla sama spát. Uvedla, že nechala otevřené dveře a nechala otevřené dveře i od ložnice, aby případně v noci slyšela, že se S. probudila a někam šla. Měla totiž obavu, aby nespadla třeba ze schodů. Svědkyně dále vypovíedla, že v noci neslyšela žádné zvuky z koupelny či toalety. Dále se pak vyjádřila k ránu dne 15. 8. a doby následující až do odjezdu děvčat. Ráno na S. nepozorovala žádné změny v chování.
6. V hlavním líčení byla vyslechnuta matka poškozené paní E. K. Ta se vyjádřila zejména k povaze své dcery. Popsala rovněž, jak se od své dcery S. o celé věci dozvěděla. Uvedla, že vařila a jmenovaná ji požádala, aby s ní šla do pokojíčku. Zde jí vše, co se mělo odehrát u obžalovaného, popsala. Svědkyně se dále vyjádřila ke dni 15. 8. 2019, kdy si i se svým partnerem vyzvedli dcery S. a E. u obžalovaného a jeho manželky. Uvedla, že S. se chovala podivně, poplákávala, byla velmi smutná. Svědkyně uvedla, že toto její chování přičítala skutečnosti, že během cesty od obžalovaného dětem sdělili, že jim zemřel křeček.
7. Svědek J. K. vypovídal obdobně jako předešle jmenovaná svědkyně. I on se vyjádřil ke dni, kdy se od S. o celé věci dozvěděli, popsal její duševní rozpoložení. Rovněž i on pak potvrdil, že S. dne 15. 8. 2019 chovala neobvykle, respektive že byla smutná, což i on přičítal tomu, že jí byla sdělena zpráva o úmrtí křečka.
8. V přípravném řízení byly vyslechnuty kamarádky poškozené S., a to nezletilé A. G. a E. H. Obě potvrdily, že se jim skutečně poškozená s celou událostí svěřila.
9. K osobě poškozené byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který zpracovala znalkyně PhDr. Karolína Malá. Jmenovaná byla i vyslechnuta v hlavním líčení, v rámci svého výslechu potvrdila závěry svého znaleckého posudku, o nich bude pojednáno níže.
10. Rovněž i obžalovaný byl podroben znaleckému zkoumání, a to znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který zpracoval znalec MUDr. Ondřej Trojan, Ph.D. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný trpěl duševní chorobou nebo závažnější duševní poruchou, která by se jakkoli podílela na spáchaném činu. Rozpoznávací i ovládací schopnosti hodnotí znalec jako plně zachovalé, nebyla prokázána žádná závislost obžalovaného. Sexuální zaměření obžalovaného je heterosexuální, nebyla prokázána žádná parafie/sexuální deviace, jeho pobyt na svobodě není nebezpečný.
11. Listinnými důkazy bylo prokázáno, že poškozená nezletilá S. si prst zlomila dne 14.8.2019, a z této listiny tak lze spolehlivě určit, že k jednání popsanému ve výroku rozsudku došlo právě v noci ze dne 14.8. na 15.8.2019. K osobě poškozené byla vyžádána zpráva OSPOD a soud si dodatečně vyžádal zprávu i ze základní školy, kterou jmenovaná poškozená navštěvuje. Rovněž byla k důkazu provedena i fotodokumentace domu obžalovaného, zejména obývacího pokoje a

v pohovky jednak ve stavu složeném a jednak i rozloženém.

12. Všechny důkazy provedené v hlavním líčení hodnotil soud jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Na základě tohoto vnitřního hodnocení důkazů dospěl ke skutkovým a právním závěrům tak, jak jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku. Byť obžalovaný popíral, že by se dopustil jednání, pro které byl postaven před soud, a jeho obhajobu nepřímou podporovala jeho manželka, je plně usvědčován výpovědí poškozené nezletilé S. K její osobě nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by její výpověď jakýmkoliv, byť sebemenším způsobem snižovala. Z psychologického hlediska je poškozená hodnocena jako osoba s ještě dětinskými zájmy, poněkud sebenejistá, usilující o zvládnutí své nepohody a snažící se starostmi neobtěžovat okolí. Je relativně uzavřenější a byla schopna v době páchání trestné činnosti správně vnímat prožitky a reprodukovat je, nebyly shledány sklony k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami, obecná věrohodnost byla znalkyní hodnocena jako dobrá bez jakýchkoliv známek osobnostních rysů či jiných okolností, které by ji významně snižovaly. Z úzce psychologického hlediska je specifická věrohodnost hodnocena jako velmi dobrá.
13. Provedeným dokazováním nebylo zjištěno nic, co by jakýmkoliv způsobem svědčilo pro to, že by si poškozená vše smyslela, či že by ji ke smyšlenkám navedla jiná osoba. Obžalovaný ve své výpovědi naznačoval, že za vším může stát jiná dospělá osoba, byť ji nejmenoval, je naprosto zřejmé, že měl na mysli matku nezletilé poškozené. Ani ve vztahu k ní však nebylo zjištěno, že by měla jakýkoli motiv k tomu, aby svoji dceru navedla k nepravdivé výpovědi. Je pravdou, že v minulosti odmítala své dcery půjčovat obžalovanému a jeho manželce, v průběhu let se však situace diametrálně změnila. Již po dobu cca sedmi let, kterak bylo zjištěno i z výpovědi manželky obžalovaného, je obě nezletilé děti pravidelně navštěvují třikrát až čtyřikrát do roka, resp. navštěvovaly až do dne 15.8.2019. Dokonce byla plánována i návštěva v měsíci říjnu 2019, která se však již neuskutečnila. Právě tato plánovaná návštěva s největší pravděpodobností vedla k tomu, že se nezletilá poškozená svěřila své matce. Rovněž i znalkyně doktorka Malá hodnotí okolnost plánované návštěvy jako spouštěcí moment pro oznámení a sdělení toho, co se stalo, poškozenou své matce.
14. Nad rámec uvedeného soud zdůrazňuje, že z osobních zpráv k poškozené nebylo rovněž nic, co by věrohodnost její výpovědi jakkoli snižovalo. Její hodnocení ze školy je velmi kladné, nebylo zjištěno, že měla sklony ke lhaní, ostatně i obžalovaný nehovořil o tom, že by mu poškozená lhala v nějaké zásadní věci, popisoval jen běžnou dětskou lež a nepořádnost poškozené. To ostatně uváděla i jeho manželka. Na tomto místě zdejší soud připomíná, že měl možnost sledovat chování nezletilé poškozené při výslechu před policejním orgánem. Poškozená působila klidným dojmem, hovořila hlasitě přiměřeně svému věku i situaci, ve které se jednáním obžalovaného a následnými výslechy ocitla. Odpovídala přiléhavě, v podstatě ihned poté, co jí byla položena otázka, její odpovědi byly logické. Osobní vjem z poškozené lze charakterizovat jako dobrý, nebyla zjištěna žádná tendence ke zkreslování, vymýšlení si.
15. Pokud obžalovaný ve své výpovědi poukazoval na určité nepřesnosti ve výpovědi poškozené, například že tvrdila, že po jeho jednání měla odejít do ložnice a tam zůstat až do rána, ačkoli to nepotvrdil ani obžalovaný a ani jeho manželka, je třeba připomenout jeden ze závěrů posudku PhDr. Malé, jakož i okolnosti, za nichž poškozená začala jednání obžalovaného vnímat. Poškozená totiž spala, probudila se až v průběhu jednání obžalovaného. Dozajista se tak musela nejprve zorientovat, a proto je třeba mít toleranci k výbavnosti detailů a časovým určením, jakož i tomu, co se dělo po činu. Nutno současně připomenout, že poškozená si byla schopna vybavit, že poté, co obžalovaný odešel, a chtěla se přikrýt dekou, byla deka vlhká, což by svědčilo pro závěr, že u obžalovaného i mohlo dojít i k ejakulaci. Poškozená neprojevuje ve svém věku jakýkoli zájem o sex, což bylo prokázáno výslechy všech svědků. Není tedy jediného rozumného důvodu předpokládat, že ve věku svých ■ let, kdy k jednání obžalovaného došlo a kdy následně v říjnu 2019 věc oznamuje své matce, by byla schopna si nepravdivě vymyslet, co přesně se stalo a co obžalovaný spáchal a nebylo ani prokázáno, že by jiná osoba měla zájem na krivém obvinění

obžalovaného. Tím je vyvrácena i tato pasáž výpovědi obžalovaného, který naznačoval, že by za vším mohla stát matka poškozené, připomíná se již shora uvedené, že na tom neměla žádný zájem a ani jej mít nemohla.

16. Skutečnost, že bylo prokázáno, že obžalovaný netrpí žádnou sexuální deviací, sama o sobě o jeho nevině nesvědčí. Tento důkaz je nutno hodnotit zdrženlivě a v podstatě neutrálně, neboť vinu obžalovaný nevyvrací ale ani neprokazuje. Pro jednání, pro které byl obžalovaný postaven před soud, je totiž typické, že se jej zpravidla dopouštějí heterosexuálně orientovaní pachatelé, kteří jej mají jen jako náhražkové jednání, kdy využijí, resp. zneužijí situace.
17. Obžalovaný svým jednáním v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť zneužil bezbrannosti poškozené k pohlavnímu styku a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let. Úmysl přímý shledal soud ze skutečnosti, že obžalovaný chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákonem. O znásilnění se pak jedná proto, že pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Podstatou pak je, že se jedná o fyzický kontakt s druhou osobou. Uspokojování sexuálního pudu obžalovaného rukou poškozené je v tomto smyslu jednoznačně znásilněním, neboť došlo mezi nimi k fyzickému kontaktu. O bezbrannost se pak jednalo proto, že poškozená spala a nevnímala tak situaci kolem sebe. Neuvědomovala si tak, co se s ní děje, a proto nemohla hodnotit situaci, ke které docházelo. Nemohla ji však hodnotit ani poté, co se probudila. Situaci nechápala, její rozumové schopnosti dle závěru znaleckého posudku nebyly na takové úrovni, aby situaci dokázala pochopit a projevit odpor. Znalkyně pak dokonce uvedla, že jednání obžalovaného poškozená chápala jen rámcově a z důvodu respektu k autoritě a jisté úzkostlivosti se k odporu neodhodlala a nedokázala zmobilizovat účinně své síly. Pakliže obžalovaný znal věk poškozené, znal ji od malička, pravidelně se stýkali, tak věděl, že se jedná o dítě mladší 15 let.
18. Obžalovaný navrhoval, aby dokazování bylo doplněno jednak rekonstrukcí na místě činu a jednak znaleckým posudkem ohledně jeho věrohodnosti s tím, že je připraven i podstoupit vyšetření na detektoru lži. Oba důkazní návrhy obžalovaného byly pro nadbytečnost zamítnuty. Ve vztahu k požadované rekonstrukci je třeba uvést, že soud si při přípravě hlavního líčení vyžádal prostřednictvím státního zástupce opatření fotodokumentace z domu obžalovaného. Požadované bylo soudu dodáno, provedeno k důkazu a z něj bylo možné zjistit podmínky na místě činu a učinit si celkovou představu o dispozici obývacího pokoje, ale i zbytku nemovitosti. Samozřejmě i o sedačce v rozloženém stavu, na které k činu došlo. Je také třeba připomenout, že obžalovaný sám ve své výpovědi uvedl, že večer před hlavním líčením požádal svoji manželku, aby spolu s ním vytvořila situaci, kterou ve své výpovědi popisovala nezletilá S. Sám dokonce uvedl, že byť se jednalo o polohu nepohodlnou, tak je reálně uskutečnitelná. Samotné toto vyjádření obžalovaného současně i potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené nezletilé, ač obžalovaný současně i uváděl, že tak, jak poškozená situaci vnímala a popisovala, byla reálně neuskutečnitelná.
19. Ve vztahu ke zkoumání duševního stavu obžalovaného je třeba uvést, že hodnocení věrohodnosti výpovědi je otázkou právní a nikoli otázkou odbornou. Je to tedy soud, který hodnotí, zda výpověď té které osoby vyslychané v trestním řízení je pravdivá či nikoli. Znalec jako odborník hodnotí pouze psychologické rysy a další skutečnosti, na jejichž podkladě lze pouze z psychologického hlediska činit závěry o obecné a specifické věrohodnosti. Znalec hodnotí i sklony ke lhaní a konfabulacím. Právním obžalovaného je v trestním řízení se hájit jakkoli s výjimkou, že nesmí jinou osobu křivě obvinít ze spáchání trestného činu, či ji pomluvit. Z povahy věci je tak zřejmé, že je právem obžalovaného vypovídat vědomě nepravdivě. K požadavku obžalovaného na vyšetření na detektoru lži je třeba uvést, že česká soudní praxe výsledek tohoto vyšetření nepovažuje za důkaz použitelný v trestním řízení.
20. Ve vztahu k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je zaměstnaný a ze zaměstnání je kladně hodnocen. Nebyl v minulosti postižen pro přestupek. V osmdesátých letech minulého století byl obžalovaný třikrát odsouzen, k těmto odsouzením soud nepřihlíží. Obžalovaný byl při užití

právní kvalifikaci ohrožen trestem odnětí svobody od pěti do dvanácti let. Při rozhodování o druhu a výši trestu shledal soud, že jsou dány podmínky k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaného je nutno hodnotit jako řádného občana společnosti, který již mnoho desítek let prokazuje, že selhání v osmdesátých letech byla mimořádná, že se napravil a žije řádně. Použití normální nesnížené sazby trestu odnětí svobody považuje soud pro obžalovaného nepřiměřeně přísným, a to nejen vzhledem k jeho osobě, ale rovněž i s ohledem na způsob provedení činu a jeho následky. Následky na psychice poškozené nebyly znalkyní shledány, byť je v budoucnu nelze vyloučit. Trestný čin znásilnění je závažným trestným činem s vysokou společenskou škodlivostí a se zásadními dopady do života poškozené osoby. Způsob znásilnění může být velmi široký. V daném případě se jednalo o jednu z nejméně invazivních forem znásilnění, jednalo se „pouze“ o zneužití ruky poškozené. Vzal-li všechny tyto skutečnosti soud do úvahy, shledal i splnění třetí zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Má totiž za to, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Z uvedených důvodů tedy nebyl trest ukládán v trestní sazbě stanovené v § 185 odst. 3 trestního zákoníku, ale pod hranicí dolní sazby.

21. Při rozhodování o druhu a výši trestu hodnotil soud jako polehčující okolnost vedení řádného způsobu života, která vyplývá z předchozí pasáže odůvodnění, jako přitěžující, že obžalovaný zneužil svého postavení vůči dítěti, které bylo svěřeno přechodně jeho doзору a rovněž i výchově. Vzhledem k těmto skutečnostem dospěl soud k závěru, že je na obžalovaného možné působit ještě výchovným podmíněným trestem odnětí svobody. Jako trest přiměřený osobě obžalovaného, okolnostem případu, způsobu provedení činu, polehčující i přitěžující skutečnosti mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří roků. Jeho výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let, tedy na nejdelší možnou zkušební dobu. Bude jen na obžalovaném, aby během této zkušební doby prokázal, že se napravil a že se jednalo o mimořádné vybočení z dosavadního řádného způsobu života.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o

konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody.
Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. 6. 2020

Mgr. Jan Hostaš, v. r.
předseda senátu